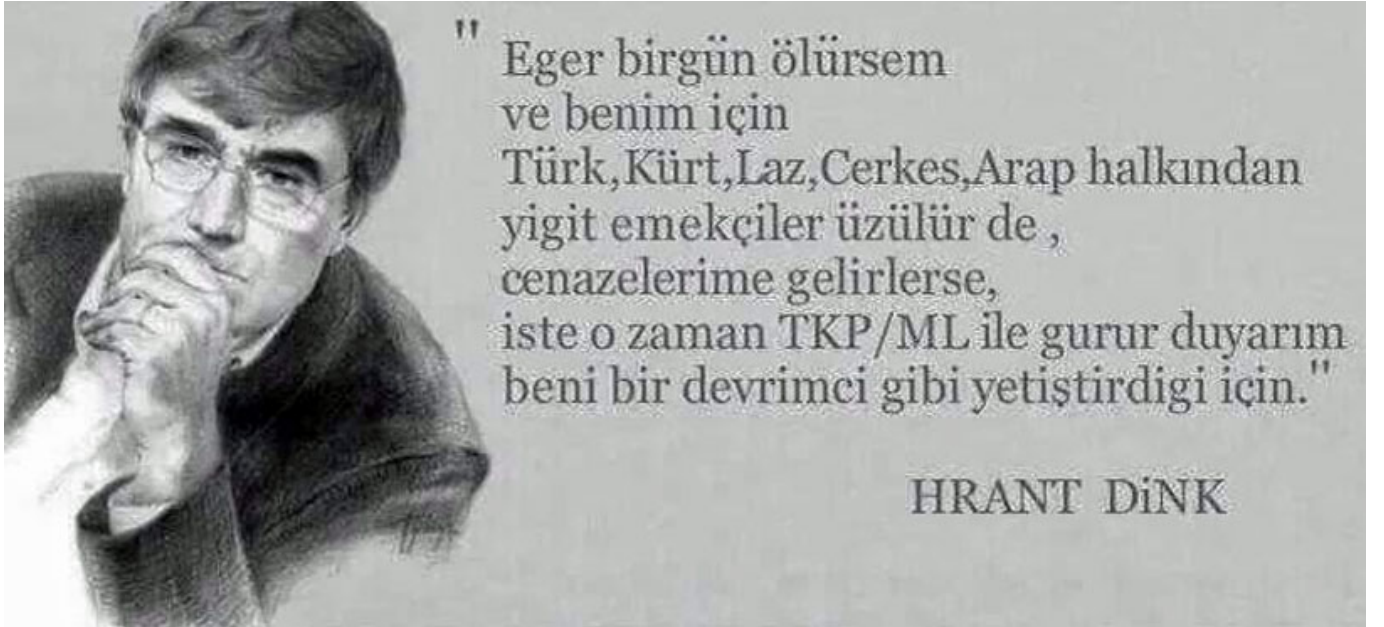

Armenak'tan Hrant'a bu mücadele bizim tarihimizdir...

Posted on 22/01/2020

Türkiye'li Ermeni'ler tarihinde 19 Ocak 2007 , 24 Nisan 1915'ten sonra kırılma noktası olarak bilinir.Bir halk, ulus yaşadıkları topraklar üzerinden Tehcir kararları ile kan dökülerek, sürgün yollarında, Arap çöllerinde hunharca eşi benzeri görülmemiş şekilde tarihin ilk soykırımına tanık oldu. İttihat ve Terakki Partisi'nin eli kanlı katilleri Talat-Enver-Cemal üçlüsü tarafından planlanan soykırım, ilk önce İstanbul'da Ermeni toplumunun ileri gelenleri olan milletvekilleri, gazeteciler, yazar, şair'ler bir gece ansızın evlerinden alınarak,bilinmez yolculuklarda Teşkilat-ı Mahsus-a çeteleri tarafından vahşi yöntemler kullanılarak öldürüldüler.

Aralarında toplumun en ileri kişilerinden oluşan Kirkor Zohrab (milletvekili, gazeteci, yazar), Dikran Kelegyan (Sabah Gazetesi), Taniel Varujan (Şair, yazar), Rupen Sevag, Rupen Zakaryan, Siamanto (Özgürlük Gazetesi çıkaranlar), Gagik Ozanyan (Gazeteci, yazar),

Hagop Terziyan (Şair), Armen Doryan (Araştırmacı yazar)....gibi kişiler yokedildiler.

Amaç toplumun gözü, kulağı ve sesi olan aydınları önce yok ederek, önderliksiz, lidersiz kalan toplumu kolayca boğzalamanın planı uygulanmıştır.

Kan, gözyaşı ve acılar üzerinde inşa edilen Cumhuriyet Türkiye'si, İttihat ve Terakki elemanları tarafından kurulmuştur. Bu geleneğin özü kılıçzoru , ideolojisi ise 'tek devlet', 'tek millet', 'tek dil', 'tek bayrak'tır.100.yılına 'beş kala ' Türkiye'sinde Kürt Ulusu üzerinde estirilen devlet terörü, hak ve özgürlük arayışlarının kan ile bastırılması, 300 bin Rum'un yurtlarından edilmesi, azınlıklara zorla getirilen sermaye birikimini sağlayan Varlık Vergileri, 6/7 Eylül pogramları toplumu tamamen sindirmek, baskı, korku, yasaklarla yaşama haklarının gasp edmektir. Amaç, adım adım Türkiye'yi terk etmeye zorlama politikalarıdır.

Devlet sadece Hristiyan halklara değil, kendinden olmayan Türk işçi, aydın emekçilerine de aynı şekilde koyu bir faşizm uygulamaktadır. Geleneksel olarak her sene kutlanan gazeteciler gününde, basın özgürlüğünden bahseden devletin bu söylemine 'faşist kimlik bu işte' demekten başka söz bulamıyoruz.

Dünyada eşi ve benzeri görülmeyen bu ceberrut devletin görülmemiş uygulamaları arasında bizzat örgütleyerek, katiller tarafından öldürülen ve halk tarafından sevilen aydınlarımız adına okullara, park ve bahçelere isimlerini vererek, göstermelik 'anmalar' düzenleyerek sahip çıkan, gerçek yüzünü gizleyen devletlerden birinde yaşıyoruz.

İnsan hakları ihlallerinde dünyada 1. sırayı kimseye kaptırmazken, en çok gazetecinin tutuklu olduğu ülke yine Türkiye'dir.

İnternet erişiminin engellendiği, insanların bilgi edinme hakkını elinden alan gerici, faşist islamcı rejimin Türkiye'yi açık cezaevine çevirerek, getirdiği nokta işte budur.

Sabahattin Ali (Şair, yazar) ile başlayan muhalif gazetecilerden Musa Anter (Özgür Gündem), A.Taner Kışlalı (Cumhuriyet), Turan Dursun (Yazar), Ferhat Tepe (Özgür Gündem), Kadri Boğdu (Azadiye Welat), Metin Göktepe (Evrensel), Tahir Elçi (Amed Baro Başkanı)...gibi değerli aydınlarımız bizzat devlet tarafından suikastlar,katliamlar düzenlenerek öldürülmüşlerdir.

19 Ocak 2007 yılında soğuk bir kış günü kahpece, kalleşce İstanbul'un merkezi yerinde, herkesin gözü önünde öldürülen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni,1915 yılından sonra Ermeni halkının yetiştirdiği en güçlü kalemlerden olan Hrant Dink Ahpariğimizin ölümünün 13.yıldönümüdür.

Her bir canımızın ölümünden sonra söylenen, verilen sözleri hatırlayacak olursak neler söylenmemiştir. Necip Hablemitoğlu öldürüldükten sonra dönemin Başbakanı Abdullah Gül 'katillerin bulunması devletin namus borcudur' demiştir. Hrant Dink katledildikten sonra bir ara 'en kötüsü affedersiniz bana Ermeni bile dediler' diyen adam,dönemin Başbakanı Ermeni karşıtı açıklamaları ile tanıdığımız Erdoğan da 'hiç bir cinayet Ankara'nın karanlık dehlizlerinde kaybolmayacak' demiştir. Bizler bu söze zorunlu olarak 'inanmıştık' .

Oysa gerçek hayat tam tersini gösterdi.Aradan 13 yıl gibi 'kısa' bir zaman geçmesine rağmen,oyunan tiyatronun yönetmeni durumundadır.Verilen 'sözlerin' ne kadar yalan ve inandırıcılıktan uzak olduğuna Türkiye halkı ve dünya kamuoyu şahit oldu !

AHPARIĞIMIZIN BIZE MİRASI KAMP ARMEN, AGOS GAZETESİ İLE HAKIKAT MÜCADELESİDİR!

1915 yılında 2500 kadar olan okul, kolej, manastır, kilise...gibi değerlerimizden bugün bir tane bile kalmamıştır.Yakılan, yıkılan tarih izleri silinmek üzere ortadan kaldırılmış veyahut camiilere çevrilmiştir. Soykırımdan komşularına sığınarak, müslümanlaşarak, Dersime

sığınarak, bir şekilde hayatta kalmayı başarabilen Ermeni'ler yeni yaşam kurmak, okumak, ayakta kalabilmek için İstanbul'a geldiler. Anadolu'nun çeşitli yerlerinden Amasya, Kastamonu, Samsun, Sivas, Malatya, Diyarbakır, Mardin'den getirilen yetim çocuklar eğitimlerini Nersesyan, Joğovaran, Karagözyan, SHLisesi, Getronagan gibi okullarda okuyarak tamamlamışlardır.

Her zaman saygı,sevgi ile andığımız Patrik Hayrig'imiz Şınork Kalustyan sayesinde tüm bunlar olmuştur. Çocukların yetişmesinde büyük emeği olan Patrik Hayriğimiz bugün bile unutulmamış, unutulmayacaktır. Anadolu'yu kapı kapı dolaşarak yetim, yoksul çocukları ailelerinden alarak İstanbul'a getirmiş, bütün ihtiyaçları karşılanmış, okul bittikten sonra yazları ise Tuzla Kamp Armen ile Kınalı kampında kalarak hayata tutunmuşlardır.

Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi tarafından 1962 yılında alınan Tuzla Armen Kampı kurucusu ve müdürü olan Hrant Küçüküzelyan tarafından tüm yasal tapu işlemlerinden sonra Ermeni halkının malı olmuştur.

YETİM ERMENİ ÇOCUKLARININ YURDU: KAMP ARMEN !

Birlikte yaşamanın, üretmenin, sevginin, saygının, paylaşmanın, kardeşliğin hayatın tüm erdemlerinin birlikte yaşandığı Tuzla Kampı devletin dikkatini çekmiş, bahaneler uydurularak, kurulan düzen yıkılmak, yok edilmek istenmiştir.

Çeşitli defalar karakola çağrılarak kapatılması için tehditlere maruz kaldı.Kabul etmeyince İst.1.Siyasi Şubeye getirilerek işkencelerden geçirildi.

12 Eylül Askeri Faşist Diktatörlüğünün bir başka özelliği Ermeni din adamlarına Hayko Manuel Eldemir ile Hrant Küçüküzelyan'a işkence uygulamaları ile tanınmıştır.Tutuklanıp görev yapamaz duruma gelen H.Küçüküzelyan'ın boşluğunu Hrant Dink doldurarak,

omuzlarında çok büyük sorumluluklarla karşılaştı.

1979 yılına kadar H.Dink, Kamp Armen’de 1500 yakın çocuğun sorumluluğunu alarak ev sahipliği yaptı.8 yaşından itibaren yetim kalınca kendini Ermeni okullarında yetiştirdi. Bir zamanlar kendisinin de geldiği yerleri unutmayarak Armenak ile tanışmasından sonra Anadolu’dan bir çok çocuğu İstanbul’a getirdi.

İst.Edebiyat fakültesini kazanarak bir taraftan okuyor, bir taraftan belletmenlik yaparak geçimini sağlıyordu. Hrant Dink ile Armenak Bakırcıyan’ın hayatlarının kesiştiği noktalar okul yılları, kamplar ve beraber belletmenlik yaptıkları dönemler olmuştur.Tanışma, yoldaş olma daha da ileri giderek TDH’nin en hızlı olduğu, herkesin faşizme karşı safını belirleme vakti gelince Armenak’tan devrimci düşüncelerinden etkilenerek, görüşlerini doğru bulmuş. O da Armenak gibi, Kaypakkaya sevdalısı olmuştur.

Devrimci demokrat düşüncelerle tanışan Hrant, halkların kardeşliğinden, bütün halkların özgür, eşit koşullarda ve barış içerisinde yaşanacak bir toplumun mücadelesinin savunucusu oldu.

Bu yüzden Hrant ile Armenak’ı ayrı ayrı göstermek,farklı dünyaların insanları gibi tanıtmak eksik ve yanlıştır. Hayatın gerçekliğine terstir. Hayat mücadelesi onları bazı önlemler almaya zorlarken Armenak tercihini halkın özgürlük savaşçısı, yani gerilla mücadelesi için yönünü Dersim dağlarına çevirdi.

Hrant ise bilgi birikimini medya alanlarında hakikat savaşını yürütmek, tabuların yıkılması için mücadele etmek hiç kimsenin cesaret edemediği ‘sır’ olan gerçeklere parmak basmayı hedefine koydu.

Bir basın emekçisi olma hayalini gerçeğe dönüştürdü.Armenak’ın en çok arandığı, gazetelerde boy boy ilanların verildiği yıllarda Hrant onu bir an olsun yalnız

bırakmadı.Yoldaşlığın, Kaypakkaya'cı olmanın, dayanışmanın en güzel örneklerini gelecek nesillere miras bıraktı.

AGOS GAZETESİ İLE SABIHA HATUN'UN SIRRI...

Hrant her zaman hakikatın peşinde koşan, araştıran, sorunların kaynağının üstüne giden, düşüncelerini korkmadan her ne pahasına olursa olsun açıklayan ender gazetecilerden birisiydi.

Ve bunun da bedelini canı pahasına ödedi. 'Ben önce insanım, sonra Ermeni'yim, sonra da gazeteciyim' diyerek gerçeğin üstüne basıyordu. Hakikat arayışında önüne çıkacak engelleri bilmesine rağmen, 100 yıllık tabuların yıkılması gerektiğini, soykırımın kabul edilmesi için 'ateşin içine elini sokma cesaretini' kendine görev atfetmiş bir gazeteciydi. 1,5 milyon mazlumun sesine kulak verdi. En güçlü görünenler, silahlara, saraylara sahip olanların, hakikat karşısında yenileceklerini çok iyi biliyordu.

Ermeni toplumunda var olan bir Gazete eksikliğinin acilen çıkarılmasının gerekliliğinden bahsediyordu.İsminin de Türkçe ve Ermenice'de Tohum atmak veya fidan dikmek için açılan oyuk anlamına gelen AGOS isminin koyulmasında karar kılındı.1996 yılında yayın hayatına başlayan Agos Gazetesi, 3 bin köyün yakılıp yıkıldığı, boşaltıldığı, göz altında kayıpların, faili meçhul cinayetlerin eksik olmadığı, MGK tarafından PKK'yi sözde bitirmek için atanan Özel Savaş Kabinesi olan Mehmet Ağar,Tansu Çiller dönemine denk geliyordu.

12 Eylül'de yurt dışında öldürülen Türk konsolosluklarını bahane ederek estirilen Türk milliyetçiliği ve devlet terörü dönemi yurt dışına en çok göçün yaşandığı yıllar olmuştur.Aynı turna kuşlarının sürü olarak göçe çıktıkları gibi, Ermeni'ler de ülkelerini terk etmişlerdi. Agos Gazetesi'nin çıkmakta ki amacını da göz önünde bulunduracak olursak ne kadar zor bir işle karşı karşıya olduğu kolayca anlaşılabilir.

Reuters Haber Ajansı H.Dink ile yaptığı bir reportajda 'Elbette bu bir soykırımdır çünkü sonuç ortadadır, 4 bin yıldır yaşayan bu topluluğun artık ortadan kaybolduğunu görüyoruz' demiştir. 2004 yılında Agos Gazetesinde Sabiha Gökçen (Hatun Sebilciyan) yetim bir Ermeni kızı, 'Sabiha hatun'un Sırrı' adlı yazıların yayınlanması ile yer yerinden oynadı.

MGK-MİT eşliğinde toplanarak acilen gerekli cevabın verilmesi kararlaştırıldı. Oysa hakikat neydi ? 50 yıl sonra kaçak işçi olarak geldiği Türkiye'de hastabakıcılık yapan Diruhi'nin kızı Hırripsime 'Sabiha Gökçen teyzemdir', 'esas adı Hatun Sebilciyandır', açıklamasından sonra 6 Şubat 2004'de Agos Gazetesi'nde H.Dink- D.Lokmagözyan imzalı yazısıyla Hürriyet Gazetesinde yayınlanınca hedef tahtasına konuldu.

GAZİANTEP CIBİN KAZASINDA SEBILCIYAN AİLESİ VE TEHCİR....

Altında Talat Paşa'nın imzası olan Tehcir Kararı'ndan sonra Türkiye'nin dört bir yanından kabileler halinde başlayan göç dalgası Gaziantep'te de uygulandı.

Antep'in Cibin köyünde Sebilciyan ailesi 1500 kişilik kabile ile Halep'e yola çıkarıldılar.Antep'e vardıklarında Anne Maryam '4 çocukla yola dayanamazsın kızları burada bırak' denilince yanındaki Diruhi ile iki yaşındaki Hatun'u Amerikan Merkezli Kolej yetimhanesi'ne bırakır. Cibin papazı Nerses öncülüğünde kabile Suriye'nin Güneyine doğru yola çıkarlar. Kafileden bazıları yolda dayanamayarak ölür, kalan kabile ise Halep'e varır.

1918 yılında imzalanan Mondoros Antlaşması ile bu sefer papaz Nerses Babayan kalan ailelerle beraber geldikleri köye geri dönerler. Sebilciyan ailesi Amerikan Kolejinden teslim ettiği çocuklarını almak isterken, şok cevap ile karşılaşır ; 'Küçük Hatun'un kaçırıldığını, İstanbul Patrikhanesine başvurulduğunu, sonuçsuz kaldığını ama sonunda kızın M.Kemal'in yanında olduklarını söylerler'.

Bu sefer 1921 yılında Fransız'lar ile Ankara Hükümeti arasında imzalanan Antlaşma ile Antep, Ankara topraklarına katılır. Sebilciyan ailesi tekrar Suriye'ye döner. Baba 5 yıl sonra ölür. Anne yeniden evlenir. Bir oğlu olur. Ölürken Hatun'un adını sayıklayarak ölür. Diruhi ise 1946 yılında yetimhaneden Ermenistana gider ve orada evlenir. İlk kızına Hırripsime ikinci kızına ise kardeşi Hatun'un ismini verir.

Agos Gazetesi'nde yayınlanan trajik soykırım anılarından rahatsız olan TSK Mustafa Kemal'in manevi kızının gerçek hikayesi şimdiye kadar anlatılan Türk kadını tipinden farklı olduğunu, gerçeklerin bugün ortaya çıkmasının, M. Kemal'in, TSK'nın itibarının sarsılacağını, bugüne kadar yapılan yalan haberlerin toplumda yankısının vahim sonuçları beraberinde getireceği korkusundan Hrant aleyhine 301.maddeden Türklüğü aşağılamaktan yargılanıp cezaya çarptırılması için karar aldılar.

Hrant'ı öldürmenin zeminini hazırlamak için TV'lerde ırkçı-faşist kişilerle karşı karşıya getirilerek ortamı gergin tutmak için soykırım demeye zorlanarak, linç kampanyaları örgütlediler. Ülkücü çetelerin Agos Gazetesi'nin önüne gelerek 'bir gece ansızın gelebiliriz' diyerek düzenlediği gösterilere mücade ettiler. Kemal Kerinçsiz, Veli Küçük, Oktay Yıldırım gibi özel görevli çeteleri de arkasına alarak mahkemede, hakim'in önünde Hrant'ı nerede ise linç edecek duruma kadar vardırıdılar.

Tutuklanması gereken insanlar serbest bırakıldı. Öldürülmeden önce Vali Muammer Güler, H.Dink'i valiliğe çağırarak tatlı dille tehdit etti. MİT görevlilerinin de bulunduğu toplantıda artık sona yaklaşıldığının işareti verildi. Dost'ları, ailesi, arkadaşları geçici bir süre de olsa yurt dışına çıkması tavsiyesinde bulundular. Ama bu öneriyi kabul etmedi. Kaleminden başka hiç bir şeyi olmayan Hrant inandığı hakikat yürüyüşünden ölüm pahasına ülkesini terketmeyerek, cellatlara boyun eğmedi.

TALAT PAŞA'NIN İNTİKAMI MI ALINDI ?

Görülen davada katillerden Ogün Samast tasarlayarak adam öldürmekten 22 yıl 10 ay hapse, Yasin Hayal öldürmeye azmettirmekten ağırlaştırılmış müebbet cezası, Erhan Tuncel 10 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldı, fakat tahliyesine karar verildi.

İnce bir hesap yapılarak katiller burada da korundu. Katiller terör örgütü davasından yargılanmadılar. Devlet bu katilleri koruyor aynı zamanda kısa bir zaman sonra çıkararak yeni "kahramanları" toplumun içine salıyordu. AİHM giden bu dava orada da Türk Devletini mahkum ediyor. Daha etkin soruşturma yürütülmesini istiyordu. Türk Devleti'nin vahim iddiaları olan 'halkı kıskırttığı', 'koruma istemedi' iddiaları mahkemede çürütüldü.

Bu yargılamalarda o kadar bariz suç dosyaları vardı ki , mahkemenin, polisin görevlerini avukatlar delilleri toplayarak mahkemeye sunmuş, sanıklara sözde cezalar verilmiştir. Olay piyonlar üzerinde dönüp, soruşturulurken gerçek failer gizleniyordu.

Azmettiren Yasin Hayal, Erhan Tuncel olurken bunların BBP'ne bağlı Alperen Ocakları'na kayıtlı üyeler oldukları ile sicillerinin bozuk oldukları herkes tarafından biliniyordu. Fethiye Çetin'in 'Utanç Duyuyorum' kitabında delilleri açıklarken telefon kayıtlarına yansıyanlara göre :

Yüzbaşı Mete Nejat adlı subayın 2007'den bir gün sonra Taxi'de...

— 20 Ocak 2007'de , "Bizim arkadaşların işi mi dün zıbartılan adam "

— 'Bizim arkadaşlar'cevabını almışlar

— 'Elleri dert görmesin' dediği belirtiliyor.

Mahkeme bunları görmemezlikten gelerek, cezalandırmadan, örgütlü suça dahil etmeden, serbestçe dolaşmalarına müsaade ediyor.

Türkiye’de siyasallaşan mahkemelerin gerici, faşist, islamcı iktidar döneminde hızla artarak, artık halkın devlete ve mahkemelere güvenlerinin kalmadığı noktaya gelmiştir. Kimlerin tahliye edileceği, kimlerin tutuklanacağına karar verme yeri Saray olmuştur.

13 yıl süren ‘Hrant İçin, Adalet İçin’ yürütülen hukuk mücadelesi artık bugün gelinen noktada tiyatro’ya dönmüştür. Kimlerin cezaevine girdiği, kimlerin çıktığı belli olmayan yaşanan süreç iktidar tarafından sulandırılmıştır. Mahkeme heyeti dört kez değiştirilmiş, beş defa iddianame hazırlanmış, yüz defa duruşma görülmüş halen davanın ne zaman sonlanacağı belli değildir.

Dava Türkiye’deki sosyal ve siyasal gelişmelere odaklanmış durumundadır.

Ailesinin, avukatların, demokrat kamuoyunun acilen çözülmesini beklediği davaların en önemlilerinden birisi olan Hrant Dink Cinayeti’nin henüz aydınlanamayan ve hiç bir zaman da aydınlanmayacak yanı bulunmaktadır.

Katil bellidir, devlet’in kendisidir.

Bugün hala 13 yıl geçmesine rağmen kamera kayıtlarının kamuoyundan gizlenmesi, yanındaki MİT elemanlarının tanınmaması içindir. ‘Öldürdükten sonra kaçmayacak olay yerinde Türk bayrağı açılacak’ şeklinde hazırlanan cinayet eylemi, daha bugün ortaya çıkan haber haberlere göre ‘yukarıdan gelen emir’ ile MİT elemanlarının da bulunduğu karakolda şov gösterisi yapıldı.

Katilleri tanıyoruz, biliyoruz...Bu dava hiç bir zaman aydınlanmayacak, gerçek sorumlular açığa çıkarılmayacaktır...

Çünkü eli kanlı Mehmet Ağar ne demişti ; 'Eđer bir tuğla ekersem duvar yıkılır'

Bu sz herşeyi zetliyor, aıkılıyor başka sze gerek var mı ?

Kaynak: ozgur gelecek.net